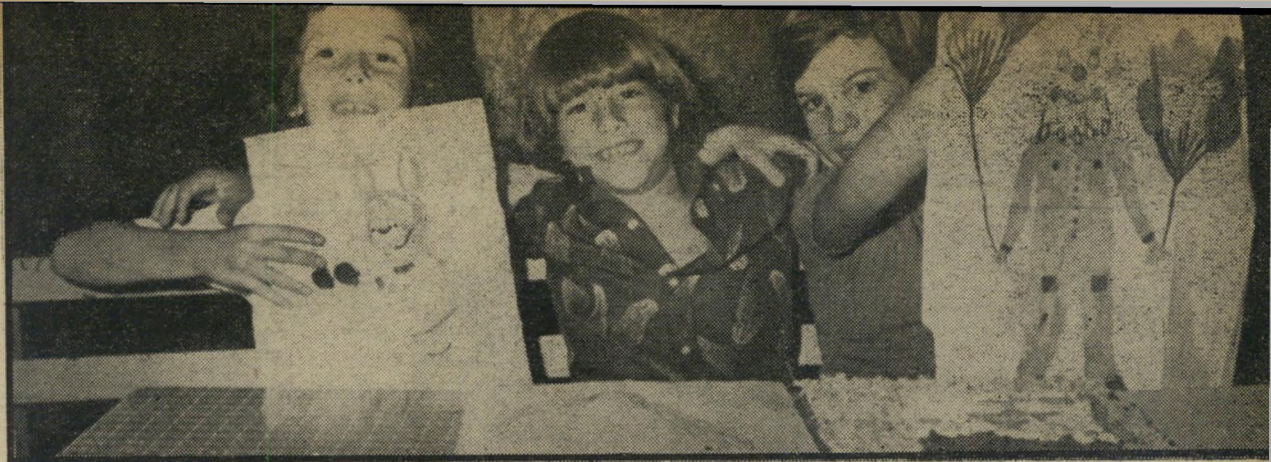

הסופרים הידועים סקרנותם של המוני הצביון הססגוני

על פניהם בעיניים מקוות: אולי יגש, אולי יקנה, ישאל, ירפף, סתם יגיד מילה טובה.

הם, ש"לא היו להם קשרים מספיקים", לדבריהם, חסכו פרוטה לפרוטה, הוציאו את סיפוריהם במידיהם והריהם מביאים אותם לכאן עימם.

זסי רובין היא סופרת, צעירה ג'ינג'ית נמרצת, בת 34, האורבת בעיניים משי

שונות. ביום השני ליריד הגיעו עם שולחן מיטבת מתקפל ועריי מתצוירים ענקית, כאשר ככיסא משמש להם הספסל הציבורי. המכירה הולכת טוב מאוד, יש לנו כבר 180 ל"ג, הם מתגאים.

אורג, ליאור ואריה (מימין לשמאל) מוכרים ביריד ציורים פריידיהם, הדבקות של נייר קרפ על קרטון וגזירות

יריד התמהונים

הם פול, אתונ ודייוויד, המוכרים ביריד מראות הנתונות במיטתה עץ אמנותיות מעשה ידיהם. שלושתם אנגליים שאוהבים להיות בישראל. הם הגיעו לפני כשבוע, בפעם השנייה. הם אוהבים לעשות "דברים יפים" וגם למכור אותם לקהל.

האנגלים העליזים

תוקקות לכל קונה פוטנציאלי. על כל ה"נעצר ליד הדוכן המאולתר שלה היא עטה כעל מציאה, ושוחתת באוזניו בלב חפץ את מסכת צרותיו של סופר-לא-מוכר. כואב לה שהרומן הראשון שכתבה, שאליו היא מתייחסת כאל בן-טיפוחים, לא נתקבל עליידי הוצאת-ספרים מוכרת. בשל גישה פסולה וטיפול לא-הוגן בסופרים ומשוררים לא-מוכרים.

את הברירה מן המציאות מימנה זסי מ"כיסה, והיא מפיעה אותו במידיה, בגאווה ניכרת. החלטתה נחושה להמשיך להוציא גם את ספריה העתידיים, להבא, בעצמה. היא טוענת שבעשה לה עוול רק מפני שאינה משתייכת לשום זרם ספרותי מוכר. "זהו סיגנון חדש לגמרי" היא אומרת, "קרא ותבין". בתום היום השני מכרה כבר 17 עותקים של סיפורה, וזהו לגביה הישג רציני.

מתחת לעץ הגדול שבמרכז הכיכר, בשולי ארגון החול, יושב מתי רגב, רווק אדום-שיער בן 30. מתי, לעדות עצמו, הוא "משורר אירוטי", וכותב בדרך-כלל על נושאים שאנשים מתביישים לדבר עליהם, תוך שימוש במילים שנחשבות "גסות".

למשל: "אחרי שיעשו שני מיספרים / הם ישכחו מרובים וכדורים, / והכדורים היחידים שיבואו בחשבון / יהיו כדורים נגד-הריון".

מתי הוציא כבר שני קבצי-שירה: מה שעשה דודי לדודתי בגינה ומה שיש לאחר תי הקטנה, ומסע בחול ממולכד לצד האפל של השד. את האחרון הוציא ב-3000 עות' קים, שעלו לו 6000 ל"ג. הוא פשוט עלה צפונה ועבד מיספר חודשים במדידות, עד שחשך די כסף למימון הוצאת הספר. הספר

למשך שבוע אחד בשנה, לפחות, לובשת כיכר העירייה חג אמיתי. למשך שבוע ימים מפנים הכלבים ועולי הרגל-לעירייה את מקומם לדוכנים ציבי עוניים ועליונים, שבהם מוצג לפני הקהל

הג'ינג'י האירוטי

מתי רגב, משורר בן 30, מעורר התקלות רבה סביבו בגלל נושאי שירתו שהיא, כהגדרתו, "אירוטית", נושא שאנשים מתביישים לדבר עליו, והמעלה סומק אצל המעלעלים בספר.

מסע בחלל

ממולכד

אלה הם המגדלים-כביכול, שלא נמ"צאה להם מיסגרת מסודרת להצגת סיריותיהם. אלה הם המשוררים והמשוררות, הציירים והאמנים בתחומים שונים שלא נמצא להם מו"ל ותומך, שלא נמצאו הוצאת-ספרים או גוף בעלי-כוחות שיסכים לסכן את כספו בפירסום סיפורם או אמנותם.

אלה, הבהמים האמיתיים, עוזרים לעצמם. הם באים מצוידים בשולחנות ושרפרפים מתקפלים, ומתיישרים בשולי האירוע הציבורי הגדול, רק מעטים מב"חגיגים בהם, הם נועצים מבטיקניאון ב"המוניתאדם הצובא על דוכני תהוצאות הגלריות המכובדות, ומביטים בחולפים

במשך 14 שנים כתב שלמה לוי, סקיד בחברת-החשמל, את ספר שיריו, "מחושך לאור" - שירי מאור. הוציא 100 עותקים, ומכר כבר 65. השירים עוסקים בנושא היקר לו: צדק חברתי.

מיפעל חיים